SERVASANCTUS TUSCUS DE FAENZA
Italien (?), 3. Viertel 15. Jh.
Seite 117r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8408
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

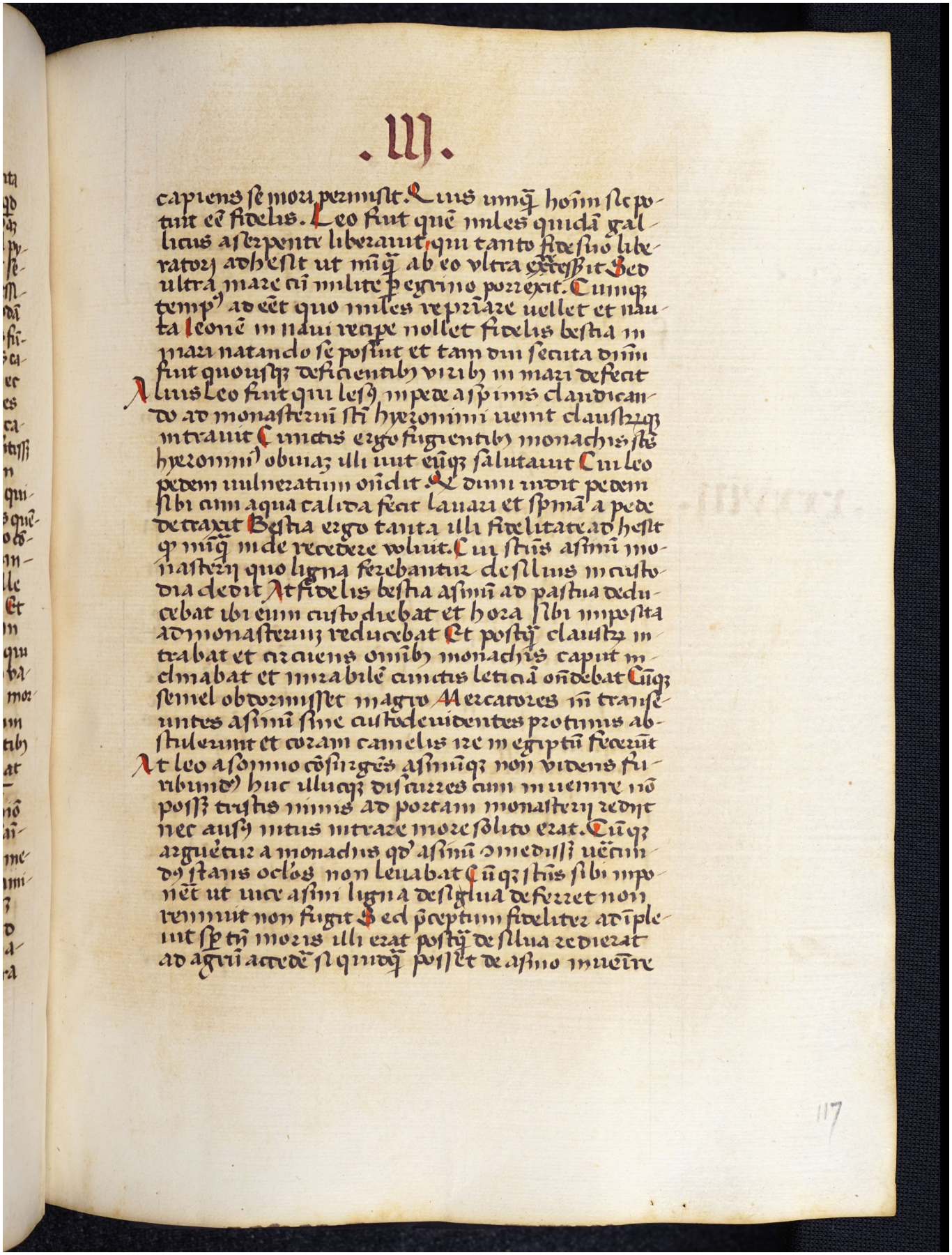

. W.

capiens se mou permisit. Cuius unq̃ hoim sepe
tuit esse fidelis. Leo fuit quē milles quidā gal
licus a serpente liberauit, qui tanto fide suo libe
ratori adhesit ut nūq̃ ab eo vltra cessauit. Sed
vltra mare cū milite peregrino pertransiit. Cumq̃
tempus ad esset quo milles repriare uellet et nau
ta leonē in naui recipere nollet fidelis bestia in
mari natando se posuit et tam diu secuta diui
fuit quousq̃ defficientibus viribus in mari defecit
Alius Leo fuit qui lesus in pede a spinis claudican
do ad monasterium sti hyeronimi uenit clausuraq̃
intrauit Cunctis ergo fugientibus monachis sti
hyeronimi obuiaq̃ illi iuit eiusq̃ salutauit Cui leo
pedem uulneratum ostendit. Qui dum indit pedem
sibi cum aqua calida fecit lauari et spinā a pede
detraxit Bestia ergo tanta illi fidelitate ad hesit
q̃ nūq̃ inde recedere voluit. Cui stis asinū mo
nasterii quo ligna ferebantur de silua custodia dedit At fidelis bestia asinū ad pastua deduc
ebat ubi eum custodiebat et hora sibi imposita
ad monasterium reducebat Et postq̃ clausuraq̃ in
trabat et orans omnibus monachis caput in
clinabat et mirabile cunctis letitiā ostendebat Cuiq̃
semel obdormisset magno Mercatores iū transe
untes asinū sine custode uidentes protinus ab
stulerunt et coram camelis ire in egiptū fecerūt
At leo a somno cōsurgēs asinūq̃ non videns fu
rubundus huc illucq̃ discurrens eum inuenire nō
posset tristis nimis ad portam monasterii redit
nec ausus intus intrare more solito erat. Cūq̃
arguetur a monachis qd asinū comedisset uenia
dū stans oculos non leuabat Cūq̃ stis sibi impo
nēt ut iuxta asinū ligna de silua deferret non
renuit non fugit Sed preceptum fideliter adimple
uit sicut mōris illi erat postq̃ de silua redierat
ad agrū accedēs si quidq̃ posset de asino inuenire

117